

Něco na zamyšlení, nejen pro hospodyňky

Vánoční velepíseň lásky pro hospodyně (srv. 1 Kor 13, 1-8)

Kdybych svůj dům perfektně ozdobila světelnými řetězy, jedlovými větvíčkami a cinkajícími zvonečky, ale neměla lásku ke své rodině, nejsem nic víc, než dekorátérka.

Kdybych se lopotila v kuchyni, napekla kila vánočního cukroví, navařila labužnické pokrmy a připravila vzorově prostřený stůl, ale neměla lásku ke své rodině, nejsem nic víc, než kuchařka. Kdybych pomáhala vařit polévku pro bezdomovce, zpívala koledy v domově pro seniory a všechn svůj majetek darovala pro dobročinnost, ale neměla lásku ke své rodině, nic by mi to neprospělo. Kdybych ověšela vánoční stromeček třpytivými baňkami a vánočními hvězdami, zú-

částnila se úchvatných slavností, zpívala sóla v kostelní sboru, ale zapomněla na Ježíše, potom jsem nepochopila, oč o Vánocích běží.

Láska přeruší pečení, aby mohla vzít dítě do náručí. Láska zanechá zdobení a políbí manžela. Láska je přátelská a trpělivá navzdory chvatu a stresu. Láska druhým nezávidí jejich dům s vzácnými vánočními porcelánovými servisy a nádhernými ubrusy. Láska neokřikuje děti, ale je vděčná za to, že jsou. Láska nedává jen těm, od kterých může něco očekávat, ale ráda obdarovává právě ty, kteří to nemohou oplácet. Láska všechno vydrží, všemu věří, vždy doufá, všechno snáší. Láska nikdy nepřestává. Mobilní telefony špičkové kvality se rozbijí, perlové náhrdelníky se ztratí, golfové hole zrezaví. Ale darovaná láska zůstane.

Zveme Vás

Milí přátelé, srdečně Vás zveme na náš vánoční koncert, který se uskuteční v neděli 28. prosince 2014 ve Mříčné v kostele svaté Kateřiny v 16 hodin. Můžete se těšit na **vánoční písně a koledy** v podání **Jana Lukeše** (zpěv a moderace), **Petra Lukeše** (zpěv a basová kytara), **Lucie Lukešové** (kytara a zpěv), **Vojtěcha Jirásko** (klávesy a zpěv), **Anety Pekárkové** (housle a zpěv), **Klaudii Krausové** (housle a zpěv), **Klárky Schnitterové** (zpěv, perkuse apod.), **Jana Tomáše** (saxofon, klarinet a zpěv).

Těšíme se opět na společné, hezké, vánoční a radostné chvíle.

Vstupné dobrovolné. Bude použito na potřeby farnosti.

Děkujeme za podporu Obecnímu úřadu ve Mříčné.

Vánoční vtipy

Dvě blondýny se rozhodnou, že vyrazí do lesa pro vánoční stromeček. Bloudí po lese, hodinu, dvě, tři... Pak se ozve: „Ivano, máš něco?“

„Ne, vůbec nic. A ty?“

„Já taky ne. Tak co kdybychom vzaly i nějaký bez ozdob?“

Tatínek mi na Vánoce nasliboval hory, doly.“

„A splnil ti přání?“

„Ano, koupil mi atlas hor...“

„Tatínku, a odkud k nám chodí Ježíšek?“

„Pokud můžu soudit podle původu dárků – tak asi z Číny.“

Vavřineček

OBČASNÍK SPOLČA Z JILEMNICKA | ČÍSLO 36 | 21. PROSINCE 2014

Milí čtenáři,

Právě držíte v rukou vánoční číslo našeho občasníku. O Vánocích každý rok prožíváme narození Ježíše Krista. „Narodil se jako bezdomovec matce na cestě. Ani v zájezdním útulku nebylo pro ně místo. A právě on přišel, aby každému připravil domov, aby se nikdo necítil sám, aby nikdo nemohl myslet, že o něj nikdo nestojí“ (Miloslav kardinál Vlk). Přátelé, přejeme vám, abyste o letošních Vánocích obzvlášť silně pocítili, že Ježíš stojí o místo ve vašem srdci.

Společenský večer Vavřineček

Již 12. ročník společenského večera Vavřineček se blíží mílovými kroky – uskuteční se 7. února 2015 od 19:30 hodin ve Společenském domě Jilm v Jilemnici. Večerem nás bude provázet verš z Bible: „Já jsem s vámi“ (Mt, 28,20), k tanci a poslechu hraje kapela Futrál. Těšíme se na viděnou!

Více informací najdete na:
SPOLCO.JILEMNICKO.CZ

První spolčo v novém školním roce

První moje osobní zkušenost s Vavřinečkem byla letní pěší pout do Číhoště. Jelikož mě tato akce velmi oslovila, i to, jak mi je s těmito lidmi dobře, rozhodla jsem se navštívit spolčo, které se konalo 6. září na faře v Mříčné, kde se nás sešlo deset.

Na úvod jsme si pověděli o tom, co jsme dělali o prázdninách a co pěkného jsme zažili. Poté jsme se naučili a zahráli si velmi zábavnou hru „Zvírátko“. Následovala příprava na zítřejší mši, kdy jsme si přečetli nedělní čtení, což mělo následek, že následující den jsem si z kostela nesla více. Úryvek z druhého čtení Jenda vybral jako slovíčko a motivaci do následujících dní v realitě: „Nebudte nikomu nic dlužni – jen vzájemnou lásku“ (Řím 13,8). Setkání jsme zakončili hlubokou modlitbou v místním kostele a naplnění jsme odjížděli do svých domovů.

Chtěla bych všem poděkovat za nádherně strávený večer, především Jendovi, který skvěle připravil tento večer, ale mé největší díky směřují k nebesům, k našemu Bohu, za toto krásné společenství, za nová přátelství.

Klárka Gazdová

Pětatřicátý Peřimovský táborák

Již po osmé se na konci června ve Mříčné rozezněly zvony, aby pozvaly všechny, kteří chtěli zahájit táborák slavnostní mší svatou. I když to tak okolo osmnácté hodiny nevypadalo, tak se kostelní lavice postupně plnily, až jsme vytvořili poměrně početné společenství.

Mši sloužil P. Mariusz Robak z Pecky, vikariátní kaplan pro mládež vikariátů Jilemnice a Jičín, který velmi pěkně kázal o důležitosti takovýchto setkání. Po mši jsme se přesunuli na louku nad peřimovským statkem rodiny Válkových.

Na úvod jsme se pomodlili Korunku k Božímu milosrdenství, kterou nám okomentovaly řádové sestry ze Dvora Králové, které mají tuto modlitbu obzvlášť dobře promodlenou. Pak následovaly vtipné scénky a hlavní téma – o životě a poslání Kongregace sester Matky Božího milosrdenství. Dozvěděli jsme se mno-

ho zajímavých věcí, sestry zvládaly výborně odpovídat na všechny naše dotazy. Nechyběly ani vtipné dotazy: „Jak vypadají plavky řádových sester?“ či „Jestli mají sestry verze hábitu na léto a na zimu?“

Po tématku (vlastně už i při něm) se pojídaly špekáčky a další dobroty. Bylo také dostatek prostoru pro popovídání s ostatními „táborníky“. Když už se setmělo, svolali jsme se k závěrečnému slovíčku a modlitbě. I když celý večer hrozil déšť, počasí se nad námi slitovalo a spustilo trochu vody až při závěrečném pozdravu. Většina z nás proto hned vyběhla do aut a odjízďela do svých domovů. Díky Bohu a všem, kteří se na celé akci jakkoliv podíleli, protože věřím, že právě díky takovým chvílím může člověk lépe zapouštět kořeny své víry.

Zdídka Lukešová

Spolčo ve Mříčné

Sešli jsme se v sobotu 11. října na mříčenském faře. Jelikož byl říjen, měsíc Panny Marie, začalo naše setkání modlitbou desátku růžence a zpěvem. Šlo se nás sedm, takže jsme měli o to větší možnost si popovídat, vzájemně se poznávat.

Na úvod jsme vyprávěli o tom, co kdo prožil během uplynulého měsíce a i když nás bylo jenom sedm, trvalo to hodinu a půl a bylo to moc pěkné a zajímavé. Poté si pro nás Jenda

připravil Otče náš a Zdravas Maria v latině, které jsme se následně pomodlili a diskutovali o tom, kdo a kde se setkal s užíváním latiny nebo zažil latinskou mši svatou. Následovala pauza s občerstvením. Po ní nám Jenda rozdál papíry a vysvětlil, co nás bude čekat v příštích minutách. Cílem bylo, abychom si ověřili, jak dobře známe průběh mše svaté. Nejprve jsme ji rozdělili na čtyři základní části. Následně nám Jenda jmenoval jednotlivé úseky, které

Prosincový Dopis mladým: Přijímejte Eucharistii

Biskup Jan Vokál posílá dvanáctý ze svých dopisů mladým lidem v diecézním Roce povolání. Přijímejte Eucharistii, píše.

Milí mladí přátelé, na konci Roku povolání chci každému z Vás poděkovat za Vaše modlitby, společenství a osobní odvalu, s níž následujete Krista.

Jak už jsme si připomněli dříve, Pánovo volání a správná odpověď na ně k nám obvykle přichází skrze modlitbu, dvoustranné setkání s Bohem. Nezapomínejme však ani na to, že mezi všemi modlitbami nám Kristus svěřil jednu, ve které se s ním můžeme setkat tak bezprostředně, jak jen to jde, tváří v tvář, viditelně, fyzicky – přijímat ho jako pokrm. Je to Nejsvětější svátost oltářní, Mše Svatá.

V příštím roce budeme slavit Národní eucharistický kongres. Přes trochu úředně znějící název nejde o nic jiného než o snahu obnovit a prohloubit naši lásku k Eucharistii, k Tělu a Krvi Pána Ježíše – v národě, v diecézi, v každé jednotlivé farnosti, ale hlavně v srdci každého z nás. V Tvém srdci, které je pro Pána důležité a jedinečné.

Ve farnostech proto začne už v lednu šes-

timěsíční příprava, která vyvrcholí Slavností Těla a Krve Páně. Hlavním celonárodním dnem kongresu bude 17. říjen, kdy budeme v Brně slavit společnou Mši svatou a půjdeme v eucharistickém procesí. Kněží již dostali brožuru s tématy a náměty k meditacím ve farnostech.

I Vy si ji můžete stáhnout na adrese www.nek2015.cz.

Ty z Vás, kteří se Pána teprve ptají, do jakého životního stavu je volá, zvlášť prosím, abyste Eucharistii po celý rok přijímali jako základní posilu na cestě ke

křesťanskému povolání. Je to pokrm pro duši, který potřebujeme, abychom mohli Krista následovat, bez něj bychom neušli ani pár kroků. Žádný z nás se bez něho ani později neobejde, pokud má ve svém křesťanském povolání vytrvat.

Ze srdce Vám děkuji za Vaše přátelství v uplynulém

roce, žehnám do roku příštího a přeji Vám i Vaším blízkým milostiplné vánoční svátky.

*V Kristu a Marii Váš
Váš biskup
+ Jan*

musela opustit, ale nakonec ještě před námi dorazila vlakem do Chlumce, zakázala panu faráři kupovat k večeři párky a místo nich jsme nakonec jedli výborná biokuřata, která navíc (jak mě Klárka ubezpečila) jsou pro moji krevní skupinu pozitivní potravinou!

Na další den byla plánovaná nejdelší štace – do Sedlce u Kutné Hory. S pomocí Vítkových hlášek a Jendových vtípků jsme se statečně potýkali s všemožnými nástrahami nejnáročnějšího a snad i nejzrádnějšího úseku cesty. Díky neutuchající touze slavit mši v sedlecké katedrále a s nejmodernějším navigačním systémem značky LUME-EMIL Double Control jsme byli již co by kamenem dohodil blízko cíle naší cesty. Tu však morálku zdeptaného mužstva definitivně zlomila obava z temných mračen, jež se s jiskřením blesků a dunícím vichrem mezi nás a sedleckou faru postavila. A tu my malověrní jsme se postavili proti našim důstojníkům (Matějovi, Vítkovi a Pavlovi) a posledních pár kilometrů jsme se nechali odvést linkovým autobusem. Hospodin však ochránil své věrné a kluci za námi na faru dorazili asi o hodinu později a ani nit jim nebyla namočena.

Rokennickej sedmihlásek

Když jsme s jilemnickým spolčem Vavřineček hráli letos o prázdninách na svatbě Danči a Vaška, stavěla se za námi Magda Jarošová s tím, že připravuje akci, na které chce, aby zahrálo a zazpívalo co nejvíc společenství z okolí Rokytnice. Docela se mi ten nápad zalíbil, ale v duchu jsem si pro sebe říkal, že to asi nebude zas tak lehké zorganizovat. Jako bych ale neznal Magdu! Se spolčem jsme kývli, že dorazíme a zahrajeme pár našich oblíbených písní. A byl jsem zvědavý, s čím přijdou přátelé z ostatních farností. Když jsem se asi týden před rokytnickým vystoupením bavil se svojí sestrou a její kamarádkou, jak se obě se svými společenstvími připravují a kolik už měli zkoušek, až jsem se lekl, abychom si vedle nich

Páteční večer se k nám připojili i Péta s Luckou Lukešovi a Martin a Ivanka Hylmarovi, aby si vychutnali sobotní promočenou cestu do Vlkanče. Naštěstí pršet včas přestalo, a když jsme přišli k vlkančeskému kostelu, už jsme byli zase suší. Spali jsme tentokrát ne na faře, ale v domě místního starosty Standy Pavlase, jehož žena a vnučka nám připravily úplné hody. Mňam!

Poslední den jsme došli do Číhoště, vesničky přesně uprostřed republiky. Stojí tu roztomilý maličký kostelík, kde před více jak šedesáti lety působil P. Josef Toufar, poctivý a pracovitý kněz, kterého umučili komunisti. Snad i na jeho přímluvu jsme dorazili do cíle naší pouti ve zdraví, vyprosili pro sebe a pro svět požehnání, vytvořili nová přátelství a utužili stará. Byla to nejdelší ze všech společáckých pěších poutí, ale stejně mi to přišlo krátké a rychle to uteklo. Inu, jako každá dobrá akce s fajn lidmi. Proto díky Vám všem, co jste šli, díky organizátorovi Matějovi, všem našim hostitelům! Díky Panně Marii a s ní a s Vámi, dá-li Pán, příští rok zase!

Šimon Kraus

s Vavřinečkem neutrhli pěknou ostudu. Když jsme v den koncertu přijeli do rokytnického kostela, už se to tam hbitě hemžilo muzikanty a zpěváky a já najednou tak nějak věděl, že se tahle akce prostě povede. Taky že jo – kostel se pěkně zaplnil posluchači, jedno vystoupení lepší než druhé, pohodová atmosféra, spousta krásných tváří, humor a nevybitelný náboj Magdy Jarošové i ochranná ruka pan faráře Kvapila. Takové byly moje dojmy z Rokennickeho sedmihlásku a určitě jsem zdaleka nebyl jediný, koho tohle setkání moc potěšilo. Díky proto všem, kdo mi k tomu nádhernému zážitku pomohli, ať už svým zpěvem, hraním, organizací nebo i tím, že zkrátka přišli.

Šimon Kraus

Synoda o rodině

Ve dnech 5.–19. října 2014 se ve Vatikánu konala biskupská synoda o rodině, která patřila do kategorie tzv. mimořádných shromáždění biskupské synody. Biskupové v užším zastoupení se na nich schází, aby diskutovali o naléhavých tématech. Od ustavení biskupské synody v r. 1965 se jednalo teprve o 3. mimořádné shromáždění. Úlohou letošního setkání, které mělo za téma „Pastorační výzvy rodin v kontextu evangelizace“, bylo prohloubit rodinnou tematiku na základě informací, jež byly sesbírány z celého světa.

Závěrečná zpráva z tohoto setkání se skládá ze tří částí. První, nazvaná „naslouchání“, popisuje situaci dnešní rodiny s jejími kladnými i stinnými stránkami. Druhá, pojmenovaná „pohled na Krista“, představuje Boží plán s rodinou. Třetí oddíl, „konfrontace“, přibližuje perspektivy pastorační rodin, o nichž biskupové hovořili.

O každém z dvašedesáti odstavců navržené zprávy hlasovali biskupové zvlášť. Dvoutřetinovou většinu potřebnou k tomu,

aby daný oddíl mohl být považován za text synody, nezískaly tři odstavce – jmenovitě č. 52, 53 a 55. Z rozhodnutí papeže Františka byla v závěru synody publikována celá zpráva, avšak s uvedením počtu hlasů.

„Bylo to papežovo přání,“ komentoval rozhodnutí vatikánský tiskový mluvčí Federico Lombardi: „Papež řekl: ‚Chci, aby se publikovala tato zpráva, a pro transparentnost a jasnost aby se také uvedlo, kolik hlasů bylo souhlasných či nesouhlasných, bod po bodu, aby tak nevznikaly zmatky nebo víceznačnosti,“ uvedl Lombardi.

Ve dnech 4.–25. října 2015 pak proběhne v Římě řádné shromáždění synody s tématem „Povolání a poslání rodiny v církvi a v současném světě“. Akce se zúčastní více zástupců jednotlivých biskupských konferencí, jednání také potrvají déle. Biskupové zde již navrhnou konkrétní pastorační směrnice. Ty pak budou předány papeži, který rozhodne o jejich dalším využití.

Celou zprávu lze nalézt na oficiálních stránkách Tiskového střediska ČBK tisk.cirkev.cz.

Vánoční vtip

„Pane šéf, můžete mi dát zítra volno?“ ptá se v práci pan Urbánek.

„Manželka chce, abych jí pomohl s vánočním úklidem.“

„Z takového důvodu vám přece nebudu dávat volno!“ rezolutně to odmítne ředitel.

„Děkuji,“ oddechne si zaměstnanec. „Věděl jsem, že je na vás spolehnutí.“

Přehled vánočních bohoslužeb

Jilemnice

kostel sv. Vavřince

24. 12. ve 24.00 – „půlnoční“ mše (Během bohoslužby provede chrámový sbor se sólisty slavnou Českou mši vánoční A – Dur „Křesťanové milí“, op. 39 Jana Evangelisty Kypty)

25. 12. v 9.00 – slavnostní mše sv. (zazní mimo jiné pastorely českých mistrů)

26. 12. v 9.00 – mše sv. s lidovým zpěvem; v 15.00 – jesličková pobožnost, při níž děti zazpívají pásma českých vánočních koled.

31. 12. v 16.00 – mše sv. s lidovým zpěvem, poděkování za končící občanský rok

1. 1. v 9.00 – slavnostní mše sv. (zazní Vánoční mše od Ed. Marhuly)

Mříčná

kostel sv. Kateřiny

24. 12. ve 16.00

25. 12. v 7.45

26. 12. v 7.45

31. 12. v 14.30

1. 1. v 7.45

Vánoční vtipy

Vánoce z pohledu trestního práva:

* Sliby, že přijde Ježíšek – šíření poplašné zprávy, § 357 TZ – 2 až 8 roků

* „Když nebudeš poslouchat, nic nedostaneš!“ – vydírání, § 175 TZ – 6 měsíců až 4 roky

* „Když budeš hodný, Ježíšek ti přinese.“ – podplácení, § 160a TZ – až 2 roky

* Otevření dopisu Ježíškovi – porušení listovního tajemství, § 182 TZ – až 2 roky

Peřimovský táborák

Peřimovský táborák by se měl uskutečnit v sobotu 27. června 2015.

Od 18h mše svatá v kostele sv. Kateřiny ve Mříčné, pak přesun do Peřimova na tradiční místo k čp. 4, kde by bylo téma o manželství a rodině. Bude možno klást i otázky - ústně nebo písemně.

Hostem by měl být P. Jenda Balík. Ředitel Sekce pro mládež při České biskupské konferenci.

Úžasný člověk a sympaták;)

Nebude chybět opékání buřtů. Buřty a chléb budou zajištěny.

Pěkné dny a těšíme se na viděnou!

* „Když vydržíš celý den nepapat, uvidíš zlaté prasátko“ – zanedbání povinné výživy, § 207 TZ – 2 až 3 roky

* Výroba vaječného koňaku – nedovolená výroba lihových nápojů, § 285 TZ – až 1 rok vězení

„Mámo, cítíš to? Vůně vanilky, vánočního cukroví.“ „Cítím, cítím – sousedi se ale mají!“

jsme měli zařadit. Poté jsme v jednotlivých částech seřadili jednotlivé úseky tak, jak by měly podle nás následovat. Po vyhodnocení jsme se vydali do kostela k závěrečné modlitbě.

Pouť do Číhoště

Wambierzyce 2008 ->>>> Číhošť 2014. Až se mi to nechce věřit, že jsem těch dlouhých 6 let vydržel bez spolčácké pouti! To se ví, že jsem hned večer po zkoušce z patologie zakliknul na facebooku „Zúčastním se“.

Tolik mi chyběly ty dlouhé dny, kdy jedinou starostí je nekobrtnout, dny, v nichž člověk myslí jenom proto, že myslet nemusí. A hlavně přátelé, se kterými je člověk tak rád a konečně s nimi zase bude – a hned celý týden!

Naše putování začalo v úterý 12. srpna a do neděle jsme museli urazit přes 130 km. Já sice trochu podcenil rychlost odpařování vlhkosti z večer před tím vypraného oblečení, a tak jsem ještě ráno dosušoval výstroj fénem, ale jinak šlo všechno a všichni už od začátku podle plánu. V semilském kostele odsloužil P. Vítek Jůza naši první poutní mši a pak už jsme v počtu 14 vyrazili snad tím nejprudším kopcem k Jičínu – cíli prvního dne. Byla to

Chtěla bych poděkovat všem, co si udělali čas a přišli, a jelikož to byla ve spolču moje premiéra, děkuji za tak milé přijetí, za nádherné a povzbuzující okamžiky.

Maruška Tichá

cesta přes hory a doly, vyšli jsme až na poutní místo Tábor a pak už jsme se kulili do kraje občerstvování rozmanitými ovocnými plody s jádry uvnitř a Matějovými historickými

exkurzy. A já už teď díky němu vím, že ovocné stromy podél cest nechávala vysazovat císařovna Marie Terezie, aby pochodujičím vojenským oddílům zpříjemnila cestu.

Z Jičína jsme druhý den vyrazili směr Vysoké Veselí. Pouhých 17 km nás zas tak neunavilo, a proto jsme si ten večer u P. Rouska a jáhna Jirky Jakoubka mohli posedět trochu déle i s Jirkou a Marcelkou Maťátkovými, kteří tam za námi dorazili. Ještě před tím jsme slavili krásnou mši s rytмикou, moc se mi to líbilo!

Ráno jsme pak vyrazili do Chlumce nad Cidlinou. Motivace byla veliká – nejenže nám skvělý místní farář P. Pavel Seidl slíbil večeři, ale navíc jsme věděli, že se opět setkáme s Klárkou Gazdovou, která nás po prvním dni

